

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 8/2026
17.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 53/26 од 24.02.2026. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљевоу 8.Пр.бр. 1723/25 од 03.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 53/26 од 24.02.2026. године, као основан, па се преиначава правноснажна пресуда Прекршајног суда у Ваљевоу 8.Пр.бр. 1723/25 од 03.09.2025. године тако што се на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА**.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљевоу 8.Пр.бр. 1723/25 од 03.09.2025. године окривљени АА оглашен је одговорним да је учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће исту наплатити на основу члана 315. Закона о прекршајима. Одлучено је и о трошковима прекршајног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва под бројем ПТЗ бр. 53/26 од 24.02.2026. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијану пресуду преиначи и прекршајни поступак

против окривљеног АА због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима обустави сходно члану 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка и одлучи да трошкови прекршајног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима, Врховни суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Према стању у списима, повређено је право на одбрану окривљеног, обзиром да Прекршајни суд у Ваљеву првостепену пресуду 8.Пр.бр. 1723/25 од 03.09.2025. године није доставио браниоцу окривљеног.

Наиме, из списка произлази да је окривљени током првостепеног прекршајног поступка имао браниоца, да је првостепени прекршајни суд дана 03.09.2025. године донео пресуду 8.Пр.бр. 1723/25, исту доставио окривљеном и то са напоменом да је прималац одбио пријем и да је писмено остављено у стану 17.09.2025. године, те пошто није изјављена жалба на наведену пресуду иста је стекла правноснажност дана 26.09.2025. године. Даље из списка произлази да је окривљени АА доставио Прекршајном суду дана 12.05.2025. године писану одбрану и пуномоћје адвоката Мурвете Зумберовић за заступање.

Међутим, прекршајни суд није доставио првостепену пресуду браниоцу, иако је окривљени АА у току трајања првостепеног поступка имао браниоца – адвоката Мурвету Зумберовић.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам одабере.

Чланом 161. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу – доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним, а чланом 246. став 1. истог закона прописано је да се писано израђена пресуда доставља подносиоцу захтева и окривљеном по одредбама о достављању тог закона.

У складу са чланом 259. став 1 Закона о прекршајима, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, док је ставом 4. истог члана прописано да рок за жалбу тече од дана од када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца, од дана када је њему достављен препис пресуде.

Имајући у виду изнето, наведени пропуст, односно непоступање прекршајног суда да достави првостепену пресуду ангажованом браниоцу – адвокату, који има уредно пуномоћје које је благовремено достављено првостепеном суду, имало је за последицу да је браниоцу окривљеног ускраћена могућност да, као овлашћено лице за подношење редовног правног лека против првостепене пресуде прекршајног суда, сходно одредби члана 259. став 1. Закона о прекршајима, поднесе жалбу у корист окривљеног.

На описани начин је повређено право одбране окривљеног у жалбеном поступку, што је утицало на законито и правилно доношење другостепене одлуке и учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. у вези члана 259. став 1. Закона о прекршајима, а како се то основано истиче у поднетом захтеву.

Међутим, имајући у виду одредбу члана 84. став 7. Закона о прекршајима, којом је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те да је окривљени оглашен одговорним за прекршај учињен дана 22.09.2023. године, то је у смислу цитиране законске одредбе истеком дана 22.09.2025. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и преиначио побијану правноснажну пресуду, тако што је обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић